

Tento rozsudek nabytí právní moci
31.5.2012
5.6.2012
19.7.2012

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha-západ rozhodl předsedou senátu JUDr. Pavlem Tůmou, Ph.D. jako samosoudcem ve věci žalobce **Pavel Tahal, nar. 05.03.1969**, bytem Mečislavova 1356/18, 140 00 Praha 4 - Nusle, IČ 40879810, zastoupeného Mgr. Miroslavou Pavlů, advokátkou se sídlem Letohradská 755/50, Praha 7, proti žalovanému **TOSCANA s.r.o.**, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 1349/2, PSČ 128 00, IČ 63988038, zastoupenému JUDr. Milanem Štětinou, advokátem se sídlem Jiráskova 614, Česká Lípa, o zaplacení 5.000.000,- Kč s příslušenstvím,

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci 5.000.000,- Kč spolu s úrokem z prodlení z této částky od 5. 6. 2010 do zaplacení ve výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí v němž trvá prodlení žalovaného, zvýšené o sedm procentních bodů ročně, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žaloba se co do zákonných úroků z prodlení z částky 5.000.000,-Kč od 23. 5. 2010 do 4. 6. 2010 zamítá.
- III. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 367.420,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce.

Odůvodnění:

Žalobce se žalobou domáhal, aby bylo žalovanému uloženo zaplatit žalobci 5.000.000,- Kč s příslušenstvím. Žalobu odůvodnil tím, že žalobce uzavřel se žalovaným ústní formou smlouvu o půjčce, na základě které předal žalobce žalovanému dne 6. 5. 2009 v hotovosti částku 1.000.000,- Kč, dne 10. 4. 2009 v hotovosti částku 2.000.000,- Kč, dne 8. 7. 2009 složil na účet žalované částku 1.000.000,- Kč a dne 15. 2. 2010 převedl na účet žalované částku 1.000.000,- Kč. Žalovaný ani po výzvě žalobci půjčku nevrátil.

Žalovaný se k žalobě vyjádřil tak, že žalobu neuznal. Uvedl, že mezi žalobcem a žalovaným smlouva o půjčce nebyla sjednána. Tvrzení o předání hotovosti není pravdivé a žalovaný ani neměl důvod si od žalobce tuto částku půjčovat. Částky složené na účet žalované jsou naopak vrácením půjčky poskytnuté žalobci ze strany jednatelů žalovaného.

Po provedeném dokazování dospěl soud k následujícím skutkovým zjištěním a celkovému skutkovému závěru. V období první poloviny roku 2009 došlo k dvěma schůzkám mezi žalobcem a jednatelem žalovaného, panem Moreno Marchim, při kterých v prvním případě předal žalobce k rukám pana Moreno Marchiho v hotovosti nejprve částku 2.000.000,- Kč, při druhé schůzce částku 1.000.000,- Kč (*důkaz: výpovědi svědkyně Simony Trakalové, výsledkem žalobce*). Při předání peněz bylo pouze dojednáno, že peníze budou žalobci vráceny, jinak byla mezi stranami důvěra. Žalobce a jednatel žalovaného komunikovali v češtině, pan Marchi uměl lehce česky, komunikace probíhala ve velmi jednoduchých frázích, na místě se nehovořilo o účelu poskytnutí peněz, nerozlišovalo se zda peníze jsou určeny pro potřeby žalovaného či jeho jednatele (*důkaz: výsledkem žalobce*). Jednatel žalovaného dal pokyn k zaúčtování předaných peněz do účetnictví žalovaného (*důkaz: výsledkem svědkyně Simony Trakalové*). Dne 6. 5. 2009 vybral žalobce v hotovosti ze svého účtu částku 1.000.000,- Kč a vložil ji na bankovní účet žalovaného (*důkaz: výpis z účtu žalobce, potvrzení o pokladniční transakci*). Dne 15. 2. 2010 převedl žalobce na účet žalovaného částku 1.000.000,- Kč (*důkaz: výpis z účtu žalobce*). Žalobce vyzval žalovaného prostřednictvím svého zmocněnce k vrácení částky poskytnuté žalobcem žalovanému v letech 2009 a 2010 ve výši 9.873.150,- Kč dopisem ze dne 13. 5. 2010 se splatností 10 dnů od doručení tohoto dopisu (*důkaz: dopis ze dne 13. 5. 2010*). Žalovaný dopisem ze dne 25. 5. 2010 požadavek žalobce odmítl (*důkaz: dopis ze dne 25. 5. 2010*).

Ostatní provedené důkazy soud nehodnotil, neboť z nich nezjistil žádné rozhodující skutečnosti pro právní posouzení věci. To platí i o důkazu výsledkem svědkyně Ivany Miller Švejdové, která uvedla, že se k předmětným půjčkám nemůže vyjádřit a vypovídala tak v zásadě pouze o stavu účetnictví žalovaného. Rovněž ze spisu vedeného u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 56 Cm 166/2010 nebyly pro projednávanou věc zjištěny žádné rozhodující skutečnosti týkající se předmětu řízení. Z obsahu spisu tak lze ve vztahu k projednávané věci pouze nepřímo zjistit vývoj vztahu mezi žalobcem a žalovaným, nikoli však skutečnosti určující existenci či neexistenci práva žalobce na požadované plnění a ani skutečnosti, které by byly schopny znevěrohodnit ostatní důkazy provedené v tomto řízení ani výslech svědkyně Simony Trakalové. Její věrohodnost obdobně nemohly zpochybnit ani důkazy k prokázání skutečnosti, že žalovaná byla zaměstnankyní žalovaného, neboť jinak ani nemohla být dost dobře přítomna předání peněz v kanceláři žalovaného, a že o přijetí žalované do pracovního poměru a jejím odměňování rozhodoval žalobce, neboť tato

kompetence zjevně vyplývala z tehdejšího postavení žalobce u žalovaného. Rovněž skutečnost, zda žalovaný uložil či neuložil předané peníze na svůj účet nic o předání či nepředání peněz nevypovídá.

Soud neprovedl důkazy výsledkem svědků Milana Galusky, Karla Kodra, Marina Sokola, Jiřího Rieggra, Miroslava Kaufmana a účastnický výslech Heleny Marchiové pro nadbytečnost, neboť tyto osoby především nebyly přítomny předání předmětných částek v hotovosti a v tomto směru tudíž nemohly podat přímé svědectví. Rovněž pak lze apriori vyloučit, že by tyto osoby mohly být dostatečně podrobně orientovány ve vzájemných majetkových vztazích mezi žalobcem, žalovaným a jeho jednatelem, založených na velmi neformálním přístupu, když ani dle vlastního tvrzení žalobce při předání peněz nebylo mezi žalobcem a panem Marchim zřetelně rozlišováno, pro jaký účel a čí potřeby jsou peníze předávány. Navíc žalobce sám uvedl, že předal žalovanému v období roku 2009 a 2010 mnohem větší částky peněz, což však není schopen dokázat. Je tudíž dle názoru soudu prakticky vyloučené, aby navržení svědci byli schopni uvést věrohodně a dostatečně konkrétně jednotlivé obsahové náležitosti smluv o půjčce uzavřených mezi zainteresovanými subjekty.

Soud dále neprovedl důkaz výsledkem svědků Bruna Giambagliho, Zory Antonyové a Pavla Motla, neboť okolnosti týkající se připravovaného převodu obchodního podílu v žalovaném nejsou rozhodující pro posouzení důvodnosti nároku žalobce ani nejsou z povahy věci schopny zpochybnit věrohodnost provedených důkazů.

Soud dále neprovedl důkazy navržené až po skončení prvního jednání ve věci, neboť se jedná o nepřípustné novoty, na které se nevztahuje žádná z výjimek uvedených v § 118b o. s. ř. a které zjevně mohly být žalobcem navrženy do konce prvního jednání.

Výše uvedený skutkový stav soud posoudil zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění účinném ke dni tvrzených předání jednotlivých částek ze strany žalobce, tj. v období od 10. 4. 2009 do 15. 2. 2010, přičemž znění použitých ustanovení se v průběhu tohoto období nezměnilo.

Podle § 451 obč. zák. kdo se na úkor jiného bezdůvodně obohatí, musí obohacení vydat. Bezdůvodným obohacením je majetkový prospěch získaný plněním bez právního důvodu, plněním z neplatného právního úkonu nebo plněním z právního důvodu, který odpadl, jakož i majetkový prospěch získaný z nepoctivých zdrojů.

Po provedeném dokazování dospěl soud k závěru, že žalobce ani po poučení v řízení neprokázal uzavření smlouvy o půjčce se žalovaným, a to ve vztahu ke všem poskytnutým peněžním částkám. Předně má soud za to, že žalobce a jednatel žalovaného vzhledem zjevně nikterak konkrétně nerozlišovali, kterému subjektu (zda přímo jednatelem žalovaného či jednatelem) jsou peníze předávány a pro čí potřeby. Při předání hotovosti žalobce a jednatel žalovaného hovořili v holých frázích a v případě jednatele žalovaného bez výraznější znalosti češtiny. Mezi zúčastněnými osobami zjevně panoval v dané době vztah vzájemné důvěry či jiné specifické vztahy mimo rámec běžných pracovních či obchodních poměrů. Lze tak konstatovat, že celkové okolnosti týkající se předmětných transakcí se odehrávaly v podstatě na úrovni poměrů sféry šedé ekonomické zóny. Tomu ostatně napovídá i tvrzení žalovaného, že naopak jednatelé žalovaného měli půjčit žalobci bez náležitých dokladů částku minimálně 3 mil. Kč. Soud tak má za to, že za této situace nelze dost dobře učinit opodstatněné skutkové zjištění, že mezi stranami byl učiněn platný právní úkon spočívající v uzavření smlouvy o

půjčce při dosažení bezvýhradného smluvního konsenzu stran ohledně všech náležitostí smlouvy. Soud tudíž nemohl hodnotit tvrzené poskytnutí předmětných částek žalobcem žalovanému za plnění z uzavřené smlouvy (smluv) o půjčce.

Pokud jde o skutkové zjištění, zda došlo k předání předmětných částek, soud vyšel z toho, že provedení vkladu a převodu v celkové částce 2 mil. Kč na účet žalovaného ve dnech 8. 7. 2009 a 15. 2. 2010 bylo mezi účastníky nesporné. Žalovaný však zcela popíral předání částky celkem 3 mil. Kč v hotovosti. Soud své skutkové zjištění o předání této částky opřel především o výsledky svědkyně Simony Trakalové. Za účelem ověření věrohodnosti její výpovědi provedl předtím bez její účasti účastnický výslech žalobce, když obě výpovědi se i v docela podrobných detailech v zásadě shodovaly a soud tak nemá žádný důvod hodnotit výpověď svědkyně jako nevěrohodnou. Navíc celkový popsání způsobu předání velmi vysokých částek v hotovosti spadá do rámce zjištěného nestandardního vztahu mezi žalobcem, žalovaným a jeho společníky, kde zřejmě bylo běžné vzájemné poskytování částek v řádu milionů korun bez řádných dokladů a zajištění. Věrohodnost provedených výpovědí tak těžko mohou zvrátit tvrzení žalované (a k tomu navržené důkazy), že žalovaný půjčenou částku nepotřeboval a vztahy mezi účastníky v dané době již nebyly úplně důvěrné.

Soud tak konečně musel zhodnotit zjištěný skutkový stav i ve vztahu k tvrzení žalovaného, že vklad a převod částky 2 mil. Kč ve dnech 8. 7. 2009 a 15. 2. 2010 na účet žalovaného byl naopak splněním dřívějšího dluhu žalobce vůči žalovanému, resp. jejím jednatelům, nikoli půjčkou poskytnutou žalobcem. Žalovaný však ani přes poučení netvrdil konkrétní právní titul, na základě kterého by měl žalobci vzniknout závazek zaplatit žalovanému částku 2 mil. Kč. Takovým titulem zejména nemohla být tvrzená půjčka poskytnutá ze strany jednatelů žalovaného, neboť na základě této smlouvy by nevznikl žalobci závazek vůči žalovanému, nýbrž vůči třetím osobám. Rovněž žalovaný netvrdil, že by v rámci tohoto právního vztahu půjčky byl stranami sjednán bankovní účet žalovaného (jako třetí nezavázané osoby) alespoň jako zvláštní platební místo pro vrácení této půjčky věřitelům. I v případě existence tvrzené půjčky poskytnuté ze strany jednatelů žalovaného žalobci by tudíž došlo v případě převodu peněz na účet žalovaného k jeho obohacení bez právního důvodu, který je žalovaný povinen vydat.

Ve vztahu k tvrzenému hotovostnímu předání peněz se pak soud musel blíže zabývat tím, kterému subjektu žalobce peníze ve skutečnosti předal, zda žalovanému či jeho jednatelem, resp. která z těchto osob přijala toto plnění, a zda je žalovaný ve věci pasivně věcně legitimovaný. Za situace, kdy pan Moreno Marchi, který peníze od žalobce převzal, je společníkem a jednatelem žalovaného a z pohledu třetí osoby může být fakticky velmi obtížné rozlišit, kdy tato osoba právě jedná jako statutární orgán žalovaného a kdy jako fyzická osoba, je nutno vyjít zejména z přesvědčení žalobce o tom, komu předmětnou částku složil. Jelikož žalobce předmětnou částku zjevně složil v přesvědčení, že tak činí pro žalovaného, nikoli pro pana Moreno Marchiho, není rozhodující, v jakém právním postavení v daném okamžiku subjektivně jednal pan Moreno Marchi. Při posouzení pasivní věcné legitimace tak soud přihlédl i k ochraně dobré víry jako obecné zásadě soukromého práva. A to i s ohledem na to, že předání peněz proběhlo v provozovně žalovaného, v kanceláři jeho jednatele a dle výpovědi svědkyně Simony Trakalové, která byla jako jediná další osoba přítomna předání peněz, dal pan Moreno Marchi pokyn k zaúčtování peněz pro žalovaného. Zda se tak poté skutečně stalo a či zda se tak stalo v souladu s účetními předpisy není z hlediska určení obohacené osoby již významné.

Soud tak dospěl ke skutkovému závěru, že v žalobce předal žalovanému v období roku 2009 a 2010 částku celkově 5 mil. Kč, a to buď v hotovostní nebo bezhotovostní formě, přičemž k takovému plnění nebyl v řízení zjištěn žádný (platný) právní důvod (titul). Soud je tak názoru, že předáním této částky žalovanému došlo k bezdůvodnému obohacení, neboť žalobce plnil žalovanému bez (platného) právního důvodu, a žalovaný je tak povinen toto plnění žalobci vrátit. Na existenci této povinnosti pak nic nemění ani to, že při hotovostním předání peněz nebyly žádnou z účastněných osob (tedy nikoli pouze žalobcem) zřejmě splněny všechny (veřejnoprávní) povinnosti vyžadované zák. č. 253/2008 Sb.

Žalobci vedle toho přísluší podle § 517 odst. 2 obč. zák. i příslušenství pohledávky spočívající v úrocích z prodlení v zákonné výši podle nařízení vlády č. 142/1994 Sb., ve znění účinném do 30. 6. 2010. Jelikož žalobce neprokázal dřívější okamžik vzniku prodlení než na základě výzvy dopisem, který byl žalovanému doručen nejpozději dne 25. 5. 2010, kdy žalovaný na tento dopis reagoval, nastala splatnost závazku žalovaného v souladu s výzvou žalobce uplynutím desátého dne, tj. 4. 6. 2010. Dřívější okamžik splatnosti dluhu žalobce přes poučení o možné odlišné právní kvalifikaci neprokázal, proto soud úroky z prodlení požadované do tohoto data zamítl.

Lhůta k plnění byla stanovena třídenní (§ 160 odst. 1 o. s. ř.).

O náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 3 o. s. ř., neboť žalobce byl neúspěšný pouze v nepatrné části příslušenství. Náleží mu tak náhrada soudního poplatku zaplaceného za návrh a návrh na vydání předběžného opatření ve výši 200.500,- Kč, odměně za zastupování účastníka advokátem ve výši 137.300,- Kč (§ 3 vyhl. č. 484/2000 Sb. ve znění účinném od 1. 9. 2006), 6 x 300 Kč režijní paušál za úkony právní služby podle vyhl. č. 177/1996 Sb. ve znění účinném od 1. 9. 2006 (převzetí a příprava zastoupení, sepsání žaloby a návrhu na vydání předběžného opatření, písemná replika, 3 x účast na ústním jednání) a 27.820,- Kč DPH z odměny za zastupování a náhrad podle § 137 odst. 3 o. s. ř., neboť advokát žalobce je plátcem DPH, celkem tedy 367.420,- Kč.

Lhůta k placení náhrady nákladů řízení byla určena třídenní (§ 160 odst. 1 o. s. ř.) s povinností ji zaplatit k rukám advokáta žalobce (§ 149 odst. 1 o. s. ř.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nebude-li povinnost stanovená tímto rozsudkem splněna dobrovolně, může oprávněný podat návrh na výkon rozhodnutí.

V Praze dne 17. června 2011

JUDr. Pavel Tůma, Ph.D., v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení: Aneta Svobodová

Ověřovací doložka konverze na žádost do dokumentu v listinné podobě

Ověřuji pod pořadovým číslem **21305758-50274-110720142451**, že tento dokument v listinné podobě, který vznikl převedením z dokumentu obsaženého v datové zprávě, skládajícího se z **5** listů, se shoduje s obsahem dokumentu, jehož převedením vznikl.

Autorizovanou konverzí dokumentu se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů obsažených v dokumentu a jejich soulad s právními předpisy.

Vstupující dokument obsažený v datové zprávě byl podepsán zaručeným elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu vydaném akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb a platnost zaručeného elektronického podpisu byla ověřena dne 20.07.2011 v 14:25:14. Zaručený elektronický podpis byl shledán platným ve smyslu ověření integrity dokumentu, tzn. dokument nebyl změněn, a ověření platnosti kvalifikovaného certifikátu bylo provedeno vůči poslednímu zveřejněnému seznamu zneplatněných kvalifikovaných certifikátů vydanému k datu 20.07.2011 12:09:26.

Údaje o zaručeném elektronickém podpisu:

Číslo kvalifikovaného certifikátu **11 A5 37**, kvalifikovaný certifikát byl vydán akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb **PostSignum Qualified CA 2, Česká pošta, s.p. [IČ 47114983]** pro podepisující osobu (označující osobu) **Aneta Svobodová, 206, OKRESNÍ SOUD PRAHA - ZÁPAD [IČ 00024589]**.

Údaje o časovém razítku:

Datum a čas **20.07.2011 14:02:13**, číslo kvalifikovaného časového razítka **11 DE CA**, kvalifikované časové razítko bylo vydáno akreditovaným poskytovatelem certifikačních služeb **PostSignum Qualified CA 2, Česká pošta, s.p. [IČ 47114983]**.

Subjekt, který autorizovanou konverzi dokumentu provedl:

Pavlů Miroslava, Mgr. et Mgr., advokát

Datum vyhotovení ověřovací doložky:

20.07.2011

Jméno, příjmení a podpis osoby, která autorizovanou konverzi dokumentu provedla:

Miroslava Pavlů

Otisk úředního razítka:

21305758-50274-110720142451

Poznámka:

V době od uveřejnění seznamu kvalifikovaných certifikátů, vůči kterému byla ověřována platnost kvalifikovaného certifikátu, do provedení autorizované konverze dokumentů mohlo dojít k zneplatnění kvalifikovaného certifikátu.

Kontrolu této ověřovací doložky lze provést v centrální evidenci ověřovacích doložek přístupné způsobem umožňujícím dálkový přístup na adrese <https://www.czechpoint.cz/overovacidolozky>.